

A Slovenian Language Newspaper — Dedicated to the Cultural Enlightenment and Spiritual Uplifting of Americans of Slovenian Origin and Slovenes Scattered All Over the Free World. Through the Principles of Christian Democracy.

slovenska DRŽAVA

For a Free Slovenia

In Harmony with the American Tradition of Freedom and Independence, The SLOVENSKA DRŽAVA Champions the Right of the Slovenian People for Its National Unification In Their Own Slovenian State.

Letnik — Volume III

CHICAGO, ILLINOIS, 20. FEBRUARJA 1952

Številka — Number 2

Divjaški napad na škofa Vovka

Rim, januar.

Iz Slovenije prihajajo nova poročila o poostitvi terorja proti katoliški Cerkvi. Dne 20. januarja t. l. se je škof Vovk podal iz Ljubljane na pastirski obisk v Stopiče pri Novem mestu. Na novomeškem kolodvoru ga je obstopila gruča ljudi, ga surovo napadla, obmetavala s kamenjem in ga končno polila z bencinom ter mu zažgala obleko. Kljub zadobljenim poškodbam je škof strgal raz sebe gorečo obleko, vendar je utrpel težke opekline, posebno na glavi. Napadalci so tudi preprečili škofu, da bi se zatekel v tamojšnje bolnico po zdravniško pomoč, in tako je moral čakati pet ur na mrazu na vlak, s katerim se je vrnil v Ljubljano kjer je bil sprejet v bolnico. To so gola dejstva, kot jih je poročalo tukajšnje nekomunistično časopisje.

Ker je ta sramotni napad na cerkvenega kneza zbudil splošno ogorčenje, so jugoslovanske titovske oblasti izdale uradni komunike, ki trdi, da je tiste dni v Novem mestu vladalo splošno ogorčenje proti duhovščini zaradi nedavne obsodbe nekega duhovnika zaradi "kolaboracije med vojno in protidržavne delavnosti po vojni". Škofa Vovka so, kot pravi uradno sporočilo, spoznali nekateri svojci med vojno ubitih partizanov (ki so se seveda — slučajno zbrali baš tisti dan na kolodvoru, in so tudi — slučajno imeli pri rokah bencin, ki ga sicer v Jugoslaviji hudo primanjkuje! Op. pisca.). Uradno sporočilo tudi pravi, da je tudi škof Vovk med vojno bil ozko povezan z "belogardiističnimi izdajalci". Tako bi naj bil, kot zaključuje beograjsko komunistično glasilo "Borba", glavni krivec za napad — napadeni škof Vovk sam!

Vsakdo ki količkaj pozna razmere ve, da so gornje trditve izmišljotine, kajti če bi komunisti mogli škofa česa obdolžiti, so imeli dosedaj 7 let časa da ga postavijo pred sodišče, a tega niso storili, ker so se bali podobnega poluma kot v primeru nadškofa Stepinca, in so zato izbrali drugo pot. Že dalj časa so skušali škofa Vovka ukloniti z grožnjami, obrekovanjem po časopisju ter s vsemogočimi ovirami in šikanami. Pred nedavnim so ga obsodili na plačilo globe dinarjev 50.000 (kar je velik denar) ker je dovolil širjenje katekizma ki je bil tiskan v inozemstvu, t. j. v Celovcu na Koroškem. Vendar se škof Vovk ni dal ostrašiti in je še nadalje vršil svojo visoko dolžnost. In tako je prišlo do sramotnega dogodka v Novem mestu, ki žarko osvetljuje "progresistične" metode titovskega komunizma, ki združuje v sebi azijsko brutalnost z makiavelistično lokavostjo.

Značilno je, da so za oblasti napadalci ostali "neznani", kot pravi uradno sporočilo, — ki pa istočasno ve povedati, da so to bili svojci partizanov! Res čudno je, da titovska policija, ki sicer zna izslediti vsakega še tako skritega "špijona", "protidržavne elemente", "reakcionarje", in druge, je v tem primeru tako popolnoma odvedala?

K dogodku je zavzel stališče tudi službeni organ Sv. Stolice "Osservatore Romano" ki dne 30. jan. t. j. prinaša na uvodnem mestu članek pod naslovom "Mons. Vovk", in pravi med drugim:

"Napad v Novem mestu ni osamljen primer. Dogodki te vrste se ponavljajo preveč pogosto, in vedno igrajo v njih glavno vlogo 'neznani' svojci partizanov. V mesecu maju lanskega leta je Msgr. Držečnik, apostolski administrator mariborske škofije imel nemajhne sitnosti s poli-

(Nadaljevanje na 3. str.)

KLIC TRIGLAVA

V Angliji izhaja slovenski štirnajstidnevnik, ki po svojem pionirstvu, rednem izhajanju, pogumni odprtosti ter vzgledni intelektualni in nravni višini dela čast slovenskemu begunskemu tisku. Imenuje se "Klic Triglava". Ker ta list spoštujemo, moramo zabeležiti naše mnenje, da je "Klic Triglava" v svojem uvodniku z dne 7. januarja v resni dvojni zmoti.

Prva zmeta je v tezi, da se bo vprašanje "v katero širšo skupnost naj vstopi slovenska država" odločalo in odločilo "v času osvoboditve". To veliko vprašanje Evrope se namreč odloča že danes. Odloča se v Strassburgu, Londonu, New Yorku, Washingtonu in drugod. Programi so trije: Neposredno združene države Evrope, posredno združena Evropa, v kateri bi srednja Evropa med Nemčijo in Rusijo tvorila svojo ožjo zvezo kot potrebno ravnovesno proti teži nemški in ruski moči. Tretja dilema, ki se neposredno tiče nas, pa je v tem: Ali naj Slovenija pripada eni ali drugi evropski zvezi kot slovenska država, ali pa kot del Jugoslavije brez neposrednega članstva in zastopstva.

Ker so ta osnovna vprašanja bodočnosti predmet razprave in virtualnega odločanja že sedaj, je jasno, da slovenska emigracija mora do njih zavzeti odločno stališče in to stališče uveljavljati. Če bo osvobojeni slovenski narod to stališče nekoč ovrgel, bo to njegova naravna pravica. Toda ta pravica je danes mrtva. Njen edini nadomestek sedaj so glas in delo in borba svobodne emigracije.

V očigled ene ali druge široke evropske zveze postane jasno, da bo o slovenski državi mogoče govoriti le v primeru njenega neposrednega članstva v širši zvezi, bodisi splošno-evropski ali srednje-evropski. Članstvo in zastopstvo preko Jugoslavije ni slovensko državno članstvo in zastopstvo. To je jasno ko beli dan. Kdor torej hoče slovensko državo — in kateri Slovenec bo še danes rekel, da je noče — mora istočasno hoteti neposredno slovensko članstvo in zastopstvo v širši zvezi. Članstvo slovenske države v jugoslovanski zvezi bi ohranilo svoj državni smisel le, ako do širše evropske ali srednjeevropske zveze ne bi prišlo. Toda v tem primeru bi stvarni smoter takega članstva bil zelo zmanjšan, ako ne celo negativen z ozirom na zemljepisno-politično logiko tržaškega vprašanja.

Druga zmeta omenjenega uvodnika pa je v njegovi preprosti dialektiki, češ da je danes "edino realna in odgovorna politika, delovati na ostvaritvi demokratične alternative jugoslovanskemu Ti-

tu". Te alternative enostavno ni. Tito je komunist, ki je prišel na oblast v Jugoslaviji bolj krvav kot Lenin v Rusiji. In kakor je samo zmaga boljševiskega nasilja ob koncu prve svetovne vojne obdržala v ruskem državnem okviru neruske narode bivšega carističnega imperija, tako je samo zmaga Titovega komunistično-terorističnega aparata nasilno "obnovila" jugoslovansko državo, ki jo je zgodovina že bila razkrojila kot svobodnega življenja nesposobno državno tvorbo. Ako bi narodi "Jugoslavije" leta 1945 bili imeli svobodo samoodločbe, bi Jugoslavije kot države prav gotovo več ne bilo. Osvobojeni narodi bi se bili kvečjemu zedinili na kako rahlo meddržavno zvezo — kot provizorij dokler ne bi dozorela potreba in pogoji za širšo evropsko zvezo.

Kot fundamentalni komunist Tito ne more "polagoma" postati pozitiven ne-komunist. Mogel bi se spreobrniti od komunizma k eni ali drugi obliki človečanske filozofije — vsekakor minimalna možnost, ki spada v vrsto moralnih čudežev. Kar Tito danes dela, ni tak fundamentalni odmik od komunizma, temveč titovski posne-

tek Leninovega NEP-a s to razliko, da je Titov NEP mnogo bolj riskanten. Ker je davidovski in ne goljatski; ker je protisovjetski po volji Sovjetov; in ker ne le njegov daljšeročni uspeh, temveč sam neposredni dnevni potek tako bistveno zavisi od zapadne pomoči in zaščite, da ima Tito še nadzorstvo nad svojo vratolomno taktiko le po milosti Zapada, dokler ta, zaradi nerešenega osnovnega vprašanja svetovne sovjetske nevarnosti, še pojmuje titovstvo kot eno izmed zažljenih semen notranjega razkroja v svetovnem komunizmu.

Titovska zavisnost od Zapada vsekakor znatno lajša komunistično breme na ramenih narodov pod titovsko totalitarno diktaturo. V tem je njen dolgoročni pozitiven pomen za prizadete narode. Toda enega ta zapadna pomoč ne more doseči: Ne more "zvodneti" titovstva v postopno duhovno in politično demokratizacijo. Ta je za Tita kot fundamentalnega komunistična (in poleg tega s krvjo oblitega terorista) absolutno nesprejemljiva. Zato bo do nadaljnjega, to je, do razčiščenja in rešitve splošne svetovne krize, v titovini življenje manj bedno in manjšemu dnevne- mu terorju izpostavljeno kot v so-

(Nadaljevanje na 2. str.)

Konferenca Srednje- in Vzhodno-Evropske Komisije — Evropska gibanja, v Londonu

20. jan. — 24. jan. 1952.

Srednje- in Vzhodno-Evropska Komisija Evropskega Gibanja je bila ustanovljena v Londonu leta 1948 pod predsedstvom Harolda MacMillana, takratnega konservativnega poslanca in sedanjega člana britanske vlade. Cilj ustanovitve je bil organizirati v okvirju Evropskega gibanja svobodne predstavnike držav srednje in vzhodne Evrope, ki jim je zaradi komunističnih režimov onemogočeno sodelovanje v gibanju za združeno Evropo. Komisiji predseduje sedaj Major Beddington Behrens.

Konferenca se je udeležilo skupno 150 svobodnih predstavnikov z držav oz. narodov srednje in vzhodne Evrope kakor tudi Britanije, Francije, Belgije, Nizozemske in mednarodnih organizacij — poleg opazovalcev iz Zedinjenih držav.

Konferenca se je pričela z neuradnim sestankom delegatov, prvo plenarno zasedanje pa je bilo naslednji dan, to je 21. januarja pod predsedstvom bivšega britanskega ministra L. S. Amery-ja. V imenu britanske vlade je navzoče pozdravil minister Harold MacMillan, ki je želel konferenci pol-

no uspeha tudi v imenu zunanje- ga ministra A. Eden-a. Za njim je govoril v imenu laburistične stranke poslanec Arthur Greenwood. Britansko liberalno stranko pa je zastopal njen voditelj poslanec Clement Davies, ki je med drugim dejal: "Preko vas, beguncev želimo poslati vašim sonarodnjakom ne le tople in bratovske pozdrave, temveč tudi izraze upanja in naše vere, da se dan njihovega osvobojenja čisto gotovo približuje . . . Zbrali smo se na tej konferenci, da izjavimo vsem za železno zavezo in vsem onim ki so zatirani, da jih ne bomo zapustili. Še v naprej se bomo trudili, da jim prinesemo svobodo v prav tako polni meri kot jo sami uživamo. Kakovost naše svobode ne bo tako popolna in dozorela, kot bi si jo želeli, dokler bodo milijoni ljudi, ki jim ni dano uživati niti drobca svobode kot je naša."

Osnovna misel, ki je bila skupna govornikom, je bila, da sedanja razmejitev Evrope, ne sme biti trajna niti z moralnega, niti s političnega ali gospodarskega stališča. Evropa mora tvoriti enoto na osnovi spoštovanja človeškega

(Nadaljevanje na 2. str.)

Published Monthly by the "Slovenska Država" Publ. Co.
For the Editorial Board, Mirko Geratič, Editor
Subscription rates \$2.00 per year
Address: 2217 So. California Ave., Chicago 8, Ill., USA

Slovenska Država izhaja vsakega 20. v mesecu.
Naročnina letno: Za USA \$2.00, za Canado \$2.00, Argentino
20 pesov, Brazilijo 50 cruzeirov, Anglijo pol funta, Avstrijo
30 Šil., Avstralijo 1 avstr. funt, Italija in Trst (F. T. T.) 600 Lir,
Francija 500 frc.

PRİČAM VETRINJSKE TRAGEDIJE

Posebni odbor ameriškega Kongresa v Washingtonu vrši načrtna in izčrpna zasliševanja o pokolju 11.000 poljskih oficirjev v Katynskem gozdu. Dan za dnem se vrste nove priče, ki odkrivajo nove podrobnosti. Da je do tega URADNEGA ameriškega ugotavljanja moglo priti, je za sluga DVEH poedincev, ki sta OB PRAVEM ČASU imela dovolj smisla in volje, da sta zbrala vse dosegljive podatke o pokolju, posebno pričevanja preživelih žrtev.

Slovenska vetrinjska tragedija je podobna katynski po številu in značaju žrtev in po tehniki masakra, po svojih okoliščinah pa katynsko tragedijo presega. SKORAJ BO SEDEM LET, KAR SE JE VETRINJSKA STRAHOTA ZGODILA. Ali smo že zbrali vse potrebno in dosegljivo dokumentarčno gradivo s točnimi imeni žrtev, datumi, krajevnimi okoliščinami, itd.? Gotovo je stotine Slovencev v svetu, ki SKUPNO imajo vse potrebne bistvene podatke. ZAVEZATI HOČEMO VSE SVOBODNE SLOVENCE V SVETU, DA BOMO IMELI VSE PODATKE ZBRANE IN UREJENE OB SEDMI OBLETNICI VETRINJSKE TRAGEDIJE, MAJA 1952. Prišel bo čas, ko bo Ameriški Kongres ali pa kaka mednarodna ustanova morala uradno ugotoviti tudi dejstvo in obseg in zločinca Vetrinjske tragedije.

Pozivamo vse Slovence, ki imajo kakršnekoli konkretne podatke v zvezi z Vetrinjsko tragedijo (imena žrtev, okoliščine odhoda, predaja čez mejo, žaloigra onkraj meje, itd.), ali pa vedo za koga, ki take podatke ima, POSEBNO PREŽIVELE PRIČE, da vse, kar vedo urejeno spišejo in dokumentirajo ter ČIMPREG odpošljejo na sledeči naslov: SLOVENSKA NARODNA ZVEZA, 2217 So. California Ave., Chicago 8, Ill., USA.

Kdor o Vetrinju kaj ve, pa ne pove, GREŠI NAD VETRINJSKIMI ŽRTVAMI, NAD SVOJO KRŠČANSKO DOLŽNOSTJO DO SVOJEGA BLIŽNJEGA IN DO SVOJE DOMOVINE. Naj gre ta poziv od ust do ust tako, da bo segel do slehernega Slovenca v svobodnem svetu.

Uredništvo "Slovenske Države"

KLIC TRIGLAVA

(Nadaljevanje s 1. str.)

vjetskem območju — toda ne bo svobodno življenje samobitnega ljudskega ustvarjanja, temveč životarjenje v dnevnem sprejemanju "manjšega zla". In dokler ne bo rešitev osnovne svetovne krize dokončno in stvarno na vidiku vsaj glede Evrope, ne bo Zapad v pogledu titovine podvzel tudi ničesar v radikalnem demokratičnem smislu! In zato ne bo nobene "demokratične alternativne jugoslovanskega Titu".

Ko pa bo čas dozorel za rešitev osnovne svetovne krize našega časa — in to je mogoče kmalu ali pa pozno — pa bo "demokratična alternativa jugoslovanskega Titu" zopet brezpomembna, ker za svobodno jugoslovansko državo v demokratičnem smislu ni zadostnih pogojev v sami naravni strukturi prizadetih narodov in njihove

zemlje. Ko bodo narodi "Jugoslavije" zopet zadobili svobodo, bodo Slovenci in Hrvati — kdo je kedaj dvomil o državni volji Srbov! — tako gotovo kot se zemlja suče okoli sonca, hoteli in imeli svoje države — razen, če jim bo to zopet preprečilo kako novo nasilje. In ker država, akq naj ostane država v osnovnem samo-vladnem pomenu tega pojma, zmora samo eno neposredno politično včlenitev navzgor, bo jugoslovanska državna zveza smiselna in možna edino-le v primeru, da v kljub uničujočim izkušnjam dveh svetovnih vojn in dveh zaporednih imperialističnih totalitarizmov ne bi prišlo do take ali drugačne širše evropske zveze.

Klic Triglava kot ga mi čujemo odmevati s slovenskih planin zveni tako-le: Pomagajte nam pribor-

Konferenca Srednje- in Vzhodno-Evropske Komisije — Evropska gibanja, v Londonu

(Nadaljevanje s 1. str.)

dostojanstva, svobode narodov in miru.

Delegat Slovenije Dr. A. Kuhar je v svojem govoru povdaril tri točke: 1) Da takoimenovana svoboda pred Rusijo nikakor ni edina svoboda, po kateri narodi na svetu hrepene in molijo zanjo. Slovenci upajo, da bo Evropsko Gibanje, in vsa gibanja za osvoboditev Evrope, nastopilo proti vsem sovražnikom svobode, vključno takoimenovane "nacionalne komunizme". 2) Slovenci pozivajo, naj upoštevajo načrti Zakonskega gibanja za bodočnost zakonito upanje vseh narodov, da bo nova demokratična Evropa ščitila pravice vseh, velikih ali malih. 3) Da bodo zaščitene in zagotovljene pravice narodnostnih manjšin, ki bodo ostale problem, kakršnokoli obliko bo že imela bodoča Evropa. Zaključil je z besedami: "Dolžnost svobodnih je, osvoboditi sužnje."

Dr. J. Krnjevič, ki je govoril v imenu Hrvatske, je opozoril na važnost rešitve političnega problema, ki pride po vrstnem redu pred gospodarske, socialne in druge programe za čas po osvoboditvi srednje in vzhodne Evrope. Povdariti moramo, je rekel Dr. Krnjevič, da smo za resnično demokracijo in da nimamo nobenega opravka z morebitnimi poizkusi za restavracijo pred-vojnih režimov. Vsi se strinjamo v tem, je dejal, da je v našem delu Evrope potrebna enotnost v korist naših narodov in v korist cele Evrope. Enotnost pa more obstajati le med onimi narodi, ki poznajo strpnost in med katerimi obstoja enakopravnost. Med gospodovalnimi in zatiranimi narodi nikoli ne more biti enotnosti. Ob zaključku je Dr. J. Krnjevič želel uspeha konferenci kot predstavnik skozi dvajset let zatiranega hrvatskega naroda.

Prof. S. Jovanović je kot predstavnik Srbije, naglasil, da je komunistični režim v Jugoslaviji v bistvu isti kot so drugi komunistični režimi. Vsi imajo močno orodje v tajni policiji. Litvanski delegat M. V. Sidzi-kauskas je med drugim dejal: "Trdno sem prepričan, da bosta skupno trpljenje in skupna borba proti skupnemu sovražniku pripravila pot za resnično Srednje- in Vzhodno-evropsko Federacijo po osvoboditvi. Ta federacija, temelječa na skupnih idealih in skupnih interesih, se bo vključila v večjo politično formacijo bodočnosti — v Združene Evropske države."

Senor de Madariaga je govoril kot predsednik liberalcev v begunstvu. Naglasil je, da ne more biti miru na svetu, dokler je polovico Evrope zaslužene. Najprej svoboda, potem mir. Nikdar nas ne bo zgolj mir privedel do svo-

riti slovensko državo, da bo nekoč in končno tudi Slovenec na svoji zemlji svoj gospod. Širše zvezno združevanje pa pripravite tako, da bo Slovenijo krepilo in varovalo, ne pa jo zopet ponižalo na stopnjo okrnjene in izrabljane province. — In mi hočemo ostati zvesti temu klicu s slovenskega Triglava. C.

bode."

22. in 23. januarja so se delegati porazdelili v različne študijske odbore, kjer so proučevali probleme in sestavljali programe za bodočo ureditev srednje in vzhodne Evrope. Rezultat dvo-dnevnega dela v odborih so bile resolucije, ki so bile predložene drugemu plenarnemu zasedanju v četrtek 24. januarja.

1) **Politična resolucija** je vsebovala dve glavni točki. Prvič: resnični mir ni mogoč, dokler je Evropa razdeljena na sužnje in svobodne. Ironija je govoriti o trajnem miru, med tem ko 100 milijonov Evropejcev ječi v vezeh. Drugič: ko bodo narodi Srednje in Vzhodne Evrope osvobojeni, bo njih dolžnost, da se združijo v okviru one Združene Evrope, ki jo hočemo zgraditi tako, da bodo mogli zagotoviti svoj gospodarski razvoj, svobodo in socialno pravičnost in svojo skupno ohrambo.

2) **Resolucija o kmetijstvu.** Njene točke so na kratko sledeče: vrnitev zemlje kmetom, izboljšanje obdelovalnih metod, razvoj poljedelskih industrij, tesno sodelovanje v poljedelstvu na regionalni osnovi, oživitve prostovoljnih kmetijskih zadrug na demokratični podlagi, osnovanje demokratičnih strokovnih organizacij poljedel-proizvajalcev, pospeševanje izobrazbe v poljedelstvu — vse pa v okvirju politične demokracije, osebne svobode in socialne pravičnosti.

3) **Gospodarska resolucija.** Po osvoboditvi je treba vzpostaviti na področju poljedelstva, industrije, trgovine in predvsem v manjših trgovskih podjetjih princip zasebne lastnine in prostovoljnega združništva ter osebne pobude, čeprav bodo morale nekatere osnovne industrije ostati v javni lastni in bo treba organizirati demokratično načrtovanje investicij; prvenstvena skrb mora biti posvečena zadovoljitvi osnovnih potreb prebivalstva v pogledu hrane, stanovanj in obleke in v svrhu dosege tega cilja bo treba predvsem pospeševati poljedelstvo in lahke industrije, vključno težko industrijo in prevoz, ki sedaj služita Sovjetski moči; države srednje in vzhodne Evrope bodo morale osnovati skupni trg, čeprav ostane kot daljni cilj osnovanje skupnega tržišča za celo Evropo; vzpostavitev skupne valute in zvezne banke — sta nadaljni točki gospodarskega programa. Njegova izvedba ne bo mogla biti prepuščena izključno osvobojenim državam samim, potrebna bo solidarnost celotnega zahodnega sveta.

4) **Resolucija o socialnih vprašanjih** se zavzema (a) za vzpostavitev demokratičnih ustanov na vseh poljih javnega življenja; (b) za izvedbo Deklaracije o človeških pravicah; (c) za popolno obnovo svobodnih delavskih sindikatov, kolektivnega pogajanja in pravice do stavkanja ter oživljenja svobodnega zadrugarskega gibanja; (d) za zakonito zaščito delavstva vseh vrst; (e) za socialno skrbstvo vseh slojev prebivalstva; (f) za zaščito mater in otrok (držina mora biti osnovni faktor življenja v družbi); (g) za sodelovanje delavcev in delodajalcev pri upravljanju skupnih gospodarskih zadev; (h) za politiko polne zapo-

slitve; (i) za pravično razdelitev narodnega dohodka in za dvig življenjske ravni; (j) za sodelovanje med narodi in državami Srednje in Vzhodne Evrope kakor tudi med temi in ostalimi evropskimi narodi za dosego gospodarskega napredka, izboljšanja delovnih pogojev in socialne varnosti za vse. — Poleg te resolucije je bila sprejeta socialna resolucija št. 2 za izboljšanje položaja in za zaščito beguncev iz Srednje in Vzhodne Evrope. Ta vsebuje poziv na mednarodne ustanove, Evropski Svet, vlade in javno mnenje v svobodnih državah za nadaljevanje pomoči beguncem po prenehanju IRO-a, za ustanovitev Evropskega Urada za obravnavanje begunskih problemov in za posebno zaščito onih, ki zaradi starosti ali bolezni ne morejo emigrirati.

5) **Kulturna resolucija.** Glavne točke: a) Ustanovitev begunskega odbora za kulturno delovanje; b) osnovanje Instituta za raziskovanje in obveščanje; c) propagiranje duha evropske enotnosti. Sredstva za dosega teh ciljev bi se črpala iz Evropskega Sklada za begunce, ki je bil enoglasno izglasovan v Evropski Skupščini v Strassbourg-u 8. dec. 1951; d) posebni radio-programi za vzhodne države; e) zbiranje in tiskanje knjig za čas po osvoboditvi; f) osnovanje stipendij za begunske študente; g) finančna pomoč obstoječim kulturnim begunskim ustanovam in snovanje novih, ter slednjič predlog, da bi se letos spomladi v Parizu vršil sestanek begunskih izobražencev, na katerem bi podrobneje proučili praktična sredstva za pomoč begunski inteligenci.

6) **Mladinska resolucija** vsebuje poslanico mladini v zaslužjenih državah (onim po koncentracijskih taboriščih in zaporih, kmetški mladini, delavski mladini, a studentom in mladim izobražencem, vojakom in krščanski mladini na splošno); nadalje poziv na svobodni zahodni svet in končno poziv na Srednje- in Vzhodno-Evropsko Komisijo Evropskega gibanja za ustanovitev stalnega odbora begunske mladine iz srednje in vzhodne Evrope s sodelovanjem mladine iz zahodne Evrope.

Po plenarni seji se je istega dne večer zaključila konferenca z manifestacijskim zborovanjem v Albert Hall-u, kjer je bilo navzočih okrog 5000 ljudi. Kot govorniki so nastopili med drugimi E Beddington Behrens, Randolph Churchill, Rene Philippe, Lady Violet Bohnam-Carter, laburistični poslanec A. Greenwood, Poljak Grof Razcinsky in Madžar Mgr. B Varga, ki je govoril v imenu preganjanih cerkva.

Pomembnost londonske konference je v tem, da je bila to prva prilika, ko so se sešli svobodni predstavniki zaslužjene Evrope in predstavniki svobodne Evrope ter javno izpovedali resnico o preganjanju narodov pod komunističnimi diktaturami. Pripomniti pa je na žalost treba, da je bil povdarek z uradne strani predvsem na sovjetskem komunizmu in da je izstopil problem Jugoslavije v zelo dvomljivi luči. Proti takemu enostranskemu gledanju so predvsem odločno nastopili slovenski delegati in so uspeli vsaj kar se tiče

(Nadaljevanje na 3. str.)

NE POTVARAJTE ZGODOVINE

Šele pred par dnevi sem bral v "Sloveniji", glasilo slovenske katoliške skupnosti, daljši članek, ki ga je napisal g. M. Škerbec, z naslovom Churchill - Mihajlovič - Tito. Kljub temu, da je stvar že nekoliko "zastarela" — članek je bil objavljen 3. decembra 1951, vsebuje neresnično trditev, ki ne sme iti v pozabo.

Pisec v začetku članka obravnava Churchillove spomine na drugo svetovno vojno, predvsem na razmere v Jugoslaviji. Govori kako se je Churchill vedno bolj oddaljeval od Mihajloviča in končno dal vso pomoč in priznanje Titu. Vse te dogodke smo tako od blizu živeli in okusili vsi tisti, ki smo bili za časa revolucije v Sloveniji, da ne potrebujejo komentarja. Za konec pa je gospod Škerbec napisal tudi tole: Posledica te Churchillove politike je bila tudi vrnitev 11.600 slovenskih protikomunističnih borcev in 3000 srbskih četnikov, ki so vsi stali pod Mihajlovičevim vrhovnim poveljstvom in so bili vsi poslani v strahotno smrt pod srpom in kladivom Titovcev . . . Tega Slovenci in Srbi ne bodo nikdar pozabili . . .!

Prav ima g. Škerbec ko pravi, da tega Slovenci ne bodo nikdar pozabili. Ni pa res, da je bilo 11.600 slovenskih protikomunističnih borcev, ki so bili vrnjeni, pod vrhovnim Mihajlovičevim vodstvom. Ker je bila ta trditev razširjena tudi med starimi izseljenci, — begunci vsi dobro vemo za kaj gre, — ne bo odveč če se pri njej malo pomudimo in skušamo prikazati razmere take kot so bile v resnici v domovini za časa trojne okupacije.

G. Škerbec sam dobro ve, kljub temu da piše drugače, zakaj, kdo, kje in kdaj se je začela borba proti komunistom v Sloveniji. Kmečki fantje pri št. Joštu, Suhorju in Turjaku niso čakali navodil iz Londona, Ravne gore, ki je bil glavni Mihajlovičev stan, ali pa Unionske kleti, da zgrabijo za orožje. Videli so goreti slovenske domačije, kako komunisti pobijajo vse kar slovensko in katoliško čuti; oni so prvi spoznali vso nevarnost komunizma za slovenski narod in v tej samoobrambi so prijeli za orožje. Ta borba pa je bila težka in krvava, zlasti še ker je "vodilna" Ljubljana pokazala tako malo zanimanja za vse strahote, ki so se dogajale na deželi. Slovensko ljudstvo pa je trpelo in krvavelo; v temni noči so izginjali najboljši sinovi slovenskih mater.

V jeseni 1943 so se organizirali slovenski domobranci: v neenakem boju s komunisti so prinašali mir v porušene slovenske vasi. Da pa so vzdržali pri tako težkem boju, je pa zato, ker jih je družil isti ideal: **Mati, Domovina, Bog.** Te tri svetinje so hoteli komunisti uničiti. In te tri svetinje so slovenski domobranci branili s puško v roki pod vodstvom slovenskih častnikov, ker le njim so zaupali v tako težki uri narodne zgodovine. Kadar so šli v boj ali pa so se zmagoslavno vračali iz njega, je donela z njihovih ust slovenska pesem.

Res je bilo v Sloveniji nekaj neznatnih četniških "odredov". Če so bili, in v kolikor so bili pod Mihajlovičevim poveljstvom, ne vem. Eno pa je gotovo: Ti "odredi" so vedno živeli v senci do-

mobrskih bataljonov, ker vso težo borbe proti komunistom so nosili slovenski domobranci. Razine Zelene in Plave legije so bile samo sanje "vodilnih" slovenskih politikov, ki prav gotovo s svojim sanjarenjem niso veliko doprinesli pri obrambi slovenske katoliške skupnosti. Slovenska katoliška skupnost se je branila v Grahovem, na Črnem vrhu, Kočevju in Kočevskem rogu. Slovenci smo lahko ponosni, da na pomlad 1945 v Sloveniji skoraj ni bilo več komunistične nevarnosti. Kmet je lahko v miru oral svojo zemljo, pa je prišla zopet "osvoboditev" z juga. Tem slovenskim borcem se mora zahvaliti tudi g. Škerbec sam, da danes uživa svobodo v svobodni Ameriki, ker brez slovenskih domobrancev bi bil vsak umik njemu, kakor tudi drugim, v tujino nemogoč. G. Škerbec je imel namreč priliko velikokrat govoriti s slovenskimi domobranci še v domovini, in tudi sedaj se gotovo nahaja kateri v njegovi bližini, ki mu lahko pove za kaj so se borili slovenski domobranci in pod čigavim vrhovnim poveljstvom. Spoštovanje do tistih, ki so žrtvovali svoja življenja za lepšo bodočnost Slovenije, pa narekuje, da se o njih objektivno piše, skoraj po sedmih letih narodne tragedije.

Nastaja drugo vprašanje o katerem, se pa le prerado molči: Kaj so delale številne jugoslovanske vlade v štirih letih emigracije v Londonu in Kairu? Saj so vendar uživale dolgo časa zaupanje in podporo zapadnih zaveznikov, poleg tega so se pa še umaknili z vsem državnim aparatom in denarjem. V teh vladah so vedno sedeli tudi slovenski zastopniki, ki so soodgovorni za današnje razmere v domovini. Zato ni samo posledica Churchillove politike, da je bilo pobitih 11.600 slovenskih protikomunističnih borcev. Ker pa je bilo o tem drugem vprašanju še zelo malo napisanega, bi bilo prav, da se g. Škerbec o njem malo razpiše.

Slovenski domobranec

Konferenca . . .

(Nadaljevanje s 2. str.)

besedila resolucij.

Glavno delo konference je obstojalo v preučevanju vprašanj v zvezi z bodočo ureditvijo Evrope, osvobojene izpod komunističkega jarma. Spričo dejstva, da so predstavljali delegati najrazličnejše narodnosti in stranke, je popolnoma razumljivo, da so se tudi njihovi pogledi na bodočo ureditev precej razlikovali. Na razpravljanih so se precej jasno pokazale različne težnje, iz katerih je bilo možno razbrati, da so bili nekateri za vrnitev na staro, drugi, predvsem predstavniki manjših narodov, pa so to zavračali in zagovarjali popolno enakopravnost med velikimi in malimi. Ideal Združene Evrope je bil sicer vsem skupen, razlike pa so se odražale vprašanju: Ali delati izključno in direktno v smeri Združene Evrope ali pa doseči ta cilj preko federacije srednje- in vzhodno-evropskih narodov. Ker je bil cilj konference načrtati le splošne smernice za bodočo ureditev Evrope, zato te razlike niso bile kričeče. Vendar pa je tekom konference postalo popolnoma jasno, da ob-

KRITIKE O TABORU

O reviji Tabor, ki so jo izdali obmejni slovenski kulturni delavci na Primorskem in Koroškem, so izšle številne kritike. Že na prvi pogled nas preseneča način, kako so nekatere podane. Izgibajo se glavne ideje, ki jo revija izpoveduje, namreč naravne težnje slovenskega naroda po suverenosti in lastni državi. Spuščajo pa se v dolgo razpravljanje kratkih odstavkov posameznih člankov. Kritike so sestavljene tako, da si bralec, ki ni čital Tabora, ne more ustvariti prave slike, kaj je glavna nosilna ideja revije.

Posebno značilen je članek Mi in Tabor, ki ga je napisal nepodpisani članekar 27. januarja t. l. kot uvodni članek Slovenije, priloge Ameriške domovine. Tabor je v njem prikazan kot sama kritika in napadi na dr. Kreka in njegov krog sodelavcev, čeprav Tabor dr. Kreka le nekajkrat imenuje.

Članek razpravlja o demokraciji, za katero je značilna svoboda govora in tiska in zaključuje: "V demokraciji (pri tem seveda ne mislimo na 'ljudsko') pa ni nikogar, ki bi diktiral javno mnenje. Prej ali slej pride resnica na dan." Takoj nato pa poseže po dokazih, ki so bili znak naše 'predvojne demokracije' in človeku se zdi, da je zopet v beli Ljubljani, nad njim pa "demokratsko" čuva vodstvo SLS, da ne bo zablodil. Vsa kritika je tako značilna za tiste "stare lepe čase", da je jasno, da se članek ne more znajti ne v ameriški demokraciji ne nad: "takim načinom politične borbe, kakor jo je Tabor začel." Kakšen je ta strašni način, hoče najbrže povedati, ko očita pisatelju Mirku Javorniku in njegovim tovarišem "laž in ponaredek" v borbi proti dr. Kreku in stranki (katere ni jasno), najbrž misli bivšo SLS ali mogoče že Krščansko demokrasko zvezo, v kateri sedaj deluje po stalnih poročilih Slovenije in Ameriške domovine dr. Krek.

Članek nič ne pove, kakšna je vsebina treh glavnih sestavkov v Taboru: Nova pota, Slovenski položaj leta 1951 in Današnje poslanstvo slovenskega razumnika, ki jih le imenom navede. Takoj preide v osebni napad na pisatelja Javornika.

Na dan privleče vse stare, v pred vojni Sloveniji tako priljubljene adute. Javornika je posvarila stranka, toda ni ubogal. Ko politična stranka ni dosegla uspeha, so potegnili zadnji adut, to je cerkveno avtoriteto, pa tudi "rotitvi najvišjih cerkvenih oseb" se Javornik ni pokoril. Povdariti moramo, da je tako pisanje zlorabljanje cerkvene avtoritete v politične namene in bi bilo pametneje o tem molčati.

stojajo poleg skupnih teženj po osvoboditvi izpod komunističnih režimov, še zelo povdarjene težnje malih narodov, da si pribore samostojno državnost, kot je vodja hrvaške delegacije precej otipljivo nakazal v svojem govoru.

Za nas Slovence je važno, da smo bili povabljeni na konferenco kot Slovenci, da smo na konferenci samostojno nastopili in da se je slišal glas delegatov SLOVENIJE. Izkazalo se je, da more biti naše delo le na tak način plodonosno.

Taka je kritika Tabora v "Sloveniji". Članekar pa hoče napad na pisatelja Javornika še podkrepiti in se sklicuje na pričevanje s komunističnega procesa 1946 v Ljubljani. To je nekaj novega v načinu dosedanjega dokazovanja. Koliko veljajo izpovedi in pričevanja pred komunističnimi procesi ve ves svet, le Slovenija ali bolje njen članekar še tega ne vesta.

Članek priznava stara sredstva, ki jih je politično vodstvo v Ljubljani uporabljalo v borbi, da obdrži oblast v svojih rokah.

Zadušiti so skušali vsako kritiko ali opozicijo proti sebi s tem, da so take osebe javno ožigosali

kot komuniste.

Če se napadeni ni ustrašil, temveč je delal dalje, so skušali z vsemi sredstvi uničiti osnovne življenjske pogoje pogumnega idealista. Računali so, da se jim bo lačen in brez službe uklonil.

Ko vse to ni pomagalo in je mož še kljuboval, je poseglo vodstvo stranke po zadnjem sredstvu in zlorabilo cerkveno avtoriteto v dosego svojega cilja.

Važno je tudi priznanje, ki ga beremo med temi vrsticami: "Kje so bile med vojno simpatije takih in podobnih ljudi, dokazujejo letniki 'Slovenskega doma' . . . S slovenskega stališča (pravilno s strankinega stališča op. pisca) je bilo njegovo pisanje že takrat ob- (Nadaljevanje na 4. str.)

Divljaški napad na škofa Vovka

(Nadaljevanje s 1. str.)

cijo samo zato ker je njegov pastirski obisk v ptujskem okraju zbudil navdušenje vernikov.

Že preteklo pomlad so proti istemu Msgr. Vovku — ki je bil napaden 20. jan. v Novem mestu — vprizorjeni sovražni izgredi, ob priliki njegovih pastirskih obiskov.

Sedanji napad je le posledica gonje proti katolištvu, ki jo izvajajo v strogem smislu idološkega sistema in je najbolj silovita tam, kjer je katoliška vera najgloblje zasedrana.

Poluradni viri si drznejo govoriti o ogorčenju proti Cerkvi. Spomnimo se drugih časov in drugih ljudi! Tudi takrat so zaprli duhovnika v 'zaščitni zapor' češ da ga tako zavarujejo pred 'ljudskim ogorčenjem' a s tem so hoteli udariti po katolištvu. Danes pa načrtno hujskajo nedvedneže ali pa fanatike proti Cerkvi in hočejo tako udušiti njeno delo. Epizode! Treba je samo nekoliko prelistati njihove časopise, posebno hrvaške in slovenske. 'Slovenski Poročevalec' z dne 14. dec. 1951. prinaša izvleček govorov predsednika slovenske vlade Marinka in podpredsednika Regenta pred plenumom centralnega odbora Osvobodilne fronte, kjer oba posebej naglašata, da se je treba postaviti proti delavnosti 'reakcionarne duhovščine' in da je treba boriti se proti 'klerikalni reakciji'.

Glasilo slovenske komunistične stranke 'Ljudska pravica' z dne 15. dec. 1951. pa piše, da je pouk katekizma težek zločin ne le kadar se vrši izven cerkve, ampak tudi v cerkvi sami, ker 'širjenje praznoverja je zločinstvo, ki se kaznuje po zakonu'.

Slepo nasilje v Novem mestu je sad stalne obrekovalne gonje in podžiganja k sovraštvo, o katerih lahko navedemo mnogo zgledov, malih in velikih, čeprav sedaj, — Msgr. Vovk je namreč zadobil težke poškodbe na glavi — oblasti skušajo zmanjšati pomen tega kar se je zgodilo.

Potem pa trdijo in ponavljajo, da se vse to dogaja v okviru neke 'demokratske svobode', ki da jo ustava in zakoni jamčijo državljanom. To zatrjujejo z velikim povdankom in nekateri celo to verjamejo, ali pa se vsaj delajo, kot da verjamejo. Napad, ki ga sedaj zaman poskušajo potlačiti, pa kaže pravi pomen besed."

Gornjim jasnim izvajanjem vatikanskega glasila imamo kaj malo dodajati. Zeleti bi bilo samo da bi o dogodku zvedela ameriška javnost in tudi tisti, ki hodijo v Jugoslavijo, se gostijo in zabavajo s Titom in njegovimi priskledniki ter po povratku v Amerike priobčujejo po velikih ameriških listih hvalnice Titu in njegovi "demokraciji" in trdijo, da Jugoslavija ni več dežela za železno zaveso komunističnega terorja.

Bati se je pa, da bodo vesti o tem sramotnem napadu ostale omejene samo na ozek krog ljudi, ki se iz kakršnega koli razloga podrobneje zanimajo za razmere v Jugoslaviji, a široka ameriška javnost bo morala še naprej prebirati po časopisih in poslušati po radiu hvalnice "zavezniku" Titu ter prepričevanja kako dobro ameriški dolarji, dani Titu, služijo — ohranitvi svobode in miru na svetu! Istočasno bodo pa ameriški davkoplačevalci — med katerimi so tudi milijoni katoličanov — še naprej prispevali svoj pošteno prisluženi denar zato, da bodo nekje škofe pretepali, polivali z bencinom in jih žive zažigali — v ime svobode in demokracije.

Mednarodni evharistični kongres v Barceloni

Letošnjo pomlad — od 27. maja do 1. junija — se bo vršil mednarodni evharistični kongres, ki bo po številu petintrideseti (zadnji je bil v Budimpešti leta 1938; papeža je zastopal sedanji papež, tedaj Eugenio Pacelli). Po španskih poročilih bo tudi ta kongres res veličastna prireditev, na kateri se bodo zbrali mnogi katoličani iz vseh mogočih predelov sveta, da bodo izpovedali svojo vero in svojo ljubezen do evharističnega Kralja. Med kongresom bodo velike prireditve; na študijskih tečajih pa se bo obravnavalo vprašanje "Evharistija in mir"; pod tem geslom bo potekal celoten kongres; obravnavalo se bo sledeča vprašanja: Evharistija in osebnost ter družinski mir, Evharistija in družabni mir, Evharistija in svetovni mir, Evharistija in mir ter cerkvena edinstvo. Gotovo važna in pomembna vprašanja, ko bodo katoliški izobraženci iz vseh delov sveta študirali, kako v luči Evharistije sodelovati pri ohranjanju miru pri posameznikih ter v človeški družbi.

Vem, da je prevzvišeni škof dr. Rožman bil povabljen na kongres. Ne vem pa, koliko Slovencev — bodisi iz domovine, bodisi iz obeh Amerik — bo osebno prisostvovalo tej veličastni katoliški manifestaciji vere in ljubezni do Kralja vesoljstva. Kateri se kongresa ne bomo mogli udeležiti, bomo pač v duhu spremljali kongres ter se ga spominjali v svojih molitvah, da bi rodil bogate sadove — tudi za nas, Slovence — ter da bi res kmalu po vsem svetu zavladal mir Kristusov ter prava krščanska svoboda. A. B.

USPELI SESTANEK SLOV. NARODNE ZVEZE V CHICAGU

Društvo Slovencev v Chicagu, podružnica SNZ števil. 1. je v nedeljo 20. januarja imelo svoj tretji članski sestanek, ki je bil lepo obiskan. Tajnik SNZ Mirko Geratič je v izčrpnem predavanju, ki je trajalo skoraj eno uro, prepričljivo dokazal, kako nesmiselni so ugovori proti slovenski državi. Dotaknil se je raznih ugovorov, tako n. pr.: Slovenci smo prenamajni za samostojno državo; Slovenija je pasivna in zato ne more uspevati kot samostojna država; Slovenci smo prešibki, da bi se branili proti grabežljivosti zemljelačnih Italijanov in Nemcev. Predavatelj je s statistikami in drugimi dokazi pobil nesmiselnost takih trditev. Ugotovil je: Slovenci smo lahko izhajali, ko je večina slovenskih dajatev tekla v Beograd, nazaj pa smo dobivali le drobtine, kolikor bolje bomo izhajali v samostojni državi, ko bo ves davčni denar ostal doma za slovenske potrebe.

Z Bogom v tujino

Marsikdo se spominja prisrčnih nedeljskih pisem, ki jih je pred časom v "Ameriški domovini" objavljala Rev. Ivan Lavrih. Sedaj so ta prijateljska pisma, ki obsegajo 50 kratkih, toda izredno toplotno pisanih verskih premišljevanj, izšla v posebni knjigi pod naslovom "Z Bogom v tujino". Uvodno besedo in priporočilo je na-

pisal prevz. škof dr. Gregorij Rožman, ki pravi: "Daritev sv. maše dobimo v vsaki katoliški cerkvi, božjo besedo pa le v tistih, v katerih se govori naša materina govornica. Te pa ni povsod tam, kjer so naseljeni naši ljudje. K njim v prvi vrsti prihaja ta drobna knjižnica z božjo mislijo za vsako nedeljo leta, da jim duše napolni, se jim v spomin vtisne in postane vodilo vsakdanjega življenja in vsakdanje molitve. Tudi tisti, ki žive razpršeni med tujci, morajo ohraniti zvezo z Bogom, da ne zaidejo na kriva pota, ki vodijo v pogubo. Ti naj prvi vzamejo to knjigo kot zvestega prijatelja skozi življenje v tujem sve-

tu..."

Lepšega priporočila pač nihče ni mogel dati tej knjigi, kot jo je izrazil škof dr. Rožman. Knjigo priporočamo vsem Slovencem kjerkoli so, zlasti pa našim rojakom v Avstraliji, Kanadi in drugod, kjer so oddaljeni od slovenske cerkve in ne slišijo božje besede v materinem jeziku.

Knjiga stane dva USA dolarja. Naroča se pri Rev. Ivan Lavrih, Sacred Heart Church, Pratt, Kans. Lahko pa jo dobite tudi v upravi "Slov. Države". Treba pa je priložiti nekaj centov za poštnino. Ves čisti dobiček od knjige je namenjen trpečim duhovnikom v domovini in begunstvu. M. G.

Iz Chicaga in okolice

"Divji lovec v Chicagu. V okviru podružnice tukajšnje Lige kat. amerik. Slovencev se je osnovala igralska družina, katero vodi dr. Erman. V nedeljo 13. januarja nas je ta igralska družina presenetila z lepo slovensko dramo "Divji lovec". Igra je v splošnem uspela ter smo imeli lep umetniški užitek. Če bi imel režiser na razpolago več časa, bi bil umetniški efekt še večji.

Smrtna kosa. V ponedeljek 28. januarja je bila položena k večnemu počitku Mrs. Terezija Baskovich, mati od žene našega naročnika Mr. Franka Karnerja.

Stanovala je pri hčerki Frances Karner na 2107 So. Lombart Ave., Cicero. Naj počiva v miru!

Podružnica Lige je priredila v čast predsedniku Mr. Franku Vavpotiču, ki je v drugi polovici januarja obhajal svoj 28. rojstni dan, uspeli družabni večer. Novi slovenski naseljenci so se z lepo udeležbo obdolžili Franku Vavpotiču za mnoge usluge, ki jih vedno rad stori vsem, ki se zatečejo k njemu po nasvet ali za pomoč.

Klub ameriških prijateljev slovenske pesmi, ki deluje v okvirju slov. radijskih oddaj je priredil v soboto 26. januarja v dvorani gostilne Hochevar uspeli družabni večer.

Poroka slovenskega para. V soboto 9. februarja sta si v cerkvi sv. Štefana obljubila večno zvestobo Miss Gizela Završnik ter Mr. Jože Oček. Nevesta je doma od tam, kjer teče bistra Savinja, iz Celja. Jože pa izpod Sv. Gore pri Litiji. Da bi bila srečna in zadovoljna v zakonski skupnosti, in da bi bila nova družinica vir zavednega slovenskega pomačadka, želi obema našima prijateljema tudi uredništvo "Slovenske Države".

"NOVI SVET"

družinski list, januar 1952 prinaša sledečo vsebino:

Prvi trenutki, novoletna pesem, Limbarski; Trdna volja vse premaga, uvodnik; Apokaliptični časi, nadaljevanje, Vinko-in; Velika ljubezen, roman, T. Brdar; Ukleta zemlja, zgodba, Emilijan Cevc; Iz srca do srca; Glas iz naroda; Dom in zdravje; Botulizem ali zastrupljenje z mesom. Nahod. Kuhnja. Praktični nasveti. Za smeh. Izzeljencem pozdrav, pesem, Ksaver Meško. Pesem izseljenca, A. Podlogar. Angleški del: Self-employed. Masquerade, short story. Jokes.

Naročnina \$4.00 letno. Naslov: NOVI SVET, 1845 West Cermak Road, Chicago 8, Illinois.

Kritike o Taboru

(Nadaljevanje s 3. str.)

sojeno. SLS in dr. Krek te obsodbe tudi kasneje nista preklicala." Vsi vemo, da je Slovenski dom podpiral domobranstvo in borbo proti komunizmu. Vemo tudi, da so bile simpatije strankinega vodstva vedno na strani raznih legij in so rušile ugled domobranstva. Vetrinje so le žalosten zaključek take politike. To priznanje je zelo važno in smo člankarju zanj hvaležni, saj hoče vodstvo stranke danes postaviti na glavo vsa dejstva in dokazuje, kako se je trudilo, da bi rešilo cvet naše mladine, ki je bil poslan v smrt.

B. Logar

Iz uprave lista

List je povečan. Od vseh strani prihajajo priznanja, tudi krog naših naročnikov raste. Prijatelj, če si zaveden Slovenec, če ti je kaj mar za rast slovenske državne misli, tedaj — poravnaj naročnino. Letna naročnina je \$2.00.

V Tiskovni sklad so darovali: Tony Strmšek, Milwaukee, \$1, Rev. I. B. \$2, V. J. \$1, Žagar Frank in Maks Kramberger, Canada 50c, Lojze Gregorič, Chicago \$2, J. Tajčman, Chicago \$1, Rev. I. L. \$2, S. Novak \$1, Antonija Oratsh \$1, Vladko Kos, Venezuela \$2, Ing. Ivan Pance, Venezuela \$1, Stane Kregar, Venezuela \$3, Rev. J. C. \$2. — Vsem prav iskreni: Bog povrni stokratno!

VELIKA NOČ SE BLIŽA!

Pomagajte onim, kateri na Vas stalno mislijo in kateri Vašo pomoč potrebujejo in čakajo! Naročite, da mi Vaše darove pošljemo v domovino!

DVAKRAT DNEVNO

pošiljamo z zračno pošto — "Air Mail" — Vaša naročila v Trst, kjer se nahaja naše veliko skladišče prvorazredne, sveže moke, Ameriškega in Kanadskega blaga.

Paketi se dostavljajo v stari domovini v teku 18 DNI. Jamčimo za vsako pošiljko, za delno ali celotno izgubo.

Pošiljajte darove Vašim dragim v domovino preko te najmočnejše in najsigurnejše agencije. Pri nas boste dobili po NIZKIH CENAH NAJBOLJŠE BLAGO.

Najfinejša canadaska Bela MOKA v dvojni vreči 100 Lbs. do zadnje postaje \$10.25

Paket št. 6\$13.95

10 Lbs. riža — Rice
10 Lbs. kave — Coffee
10 Lbs. sladkorja — Sugar
10 Lbs. Spageti - Spaghetti

Paket št. 15\$10.50

10 Lbs. kave — Coffee
7 Lbs. sladkorja — sugar
1 Lb. Cikorije — Chickory

Paket št. 9\$9.75

2 Lbs. kave — Coffee
2 Lbs. sladkorja — Sugar
2 Lbs. riža — Rice
1 Lb. masti — Lard
1 Lb. olje — Oil
2 Lbs. griza — Farina
400 gramov marmelade

Paket št. 4\$15.00

10 Lbs. masti — Lard
10 Lbs. sladkorja — Sugar
5 Lbs. Spageti - Spaghetti
5 Lbs. kave — Coffee
5 Lbs. ječmena — Barley
5 Lbs. mila (Laundry)

ZDRAVILA

Vsa zdravila pošiljamo po zračni pošti ter jamčimo dostavo v domovini tekom 8 dni

Streptomycin:

10 gramov \$7.00, 20 gr. \$13.95
40 gr.\$27.75
RUTIN: 500 tablet \$8.00
PENICILIA (V olju) In oil
3 milijone edinic\$6.45
P.A.S.: 250 tablet\$8.95
500 tablet\$15.25
1000 tablet\$29.25

Pišite po cenik drugih zdravil Za večje količine popust.

720 — 10th Ave.

Vaša pisma, čeke ali Money Order pošljite priporočeno na

USA EXPRESS CO.

Tel.: PLaza 7-6459 New York 19, N. Y., U.S.A.

NAŠI "SPECIJALNI" PAKETI

V močnih dvojnih vrečah ali v lesenih zabojih.

50 Lbs. najboljše BELE MOKE.....\$ 6.45
100 Lbs. sveže Koruzne Moke.....\$10.00
40 Lbs. fižola (pisanega) Beans \$ 9.45
25 Lbs. fižola (pisanega) Beans \$ 5.50
50 Lbs. riža — Rice\$10.00
50 Lbs. sladkorja — Sugar\$10.45
50 Lbs. spagetov — Spaghetti\$10.50
25 Lbs. spagetov — Spaghetti\$ 6.50
25 Lbs. grisa — Farina\$ 6.25
10 Lbs. Bakarara — Stock fish...\$ 6.75
20 Lbs. Bakarara — Stock fish...\$13.65
10 Lbs. mila za pranje (Laundry) \$4.50
40 Lbs. mila za pranje, Laundry \$15.75
37 Lbs. svinjske masti (Lard).....\$12.50
30 Lbs. zelene kave (Gr. Coffee) \$26.90
25 Lbs. ječmena — Barley\$ 6.00
Slanina sušena\$ 0.75
25 Lbs. leče — Lentil\$ 7.75
Olje oljčno, 5 litrov\$ 9.45
Cikorija (Frank) 5 Lbs.....\$3.75
10 Lbs.....\$ 6.90
Čokolada, 5 Lbs.\$ 6.50
Kakao — Cocoa, 5 Lbs.\$ 5.50

Paket št. 20\$15.50

25 Lbs. Bela moka
10 Lbs. kave — Coffee
10 Lbs. sladkorja — sugar
10 Lbs. riža — rice

PIŠITE PO VELIKI CENIK!